

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 2369
Warszawa, 24 lipca 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o systemie oświaty
i ustawy o zmianie ustawy o systemie
oświaty oraz o zmianie niektórych
innych ustaw.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Bożenę Kotkowską.

(-) Marek Balicki; (-) Grażyna Ciemniak; (-) Marian Filar; (-) Zdzisława Janowska; (-) Lucjan Karasiewicz; (-) Bożena Kotkowska; (-) Piotr Krzywicki; (-) Jan Filip Libicki; (-) Bogdan Lis; (-) Wojciech Mojzesowicz; (-) Grzegorz Pisalski; (-) Jerzy Polaczek; (-) Jarosław Sellin; (-) Władysław Szkop; (-) Jacek Tomczak; (-) Kazimierz Michał Ujazdowski; (-) Andrzej Walkowiak; (-) Jan Widacki.

4) w art. 16 ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Na wniosek rodziców dyrektor szkoły, o której mowa w art. 14b ust. 2, może zezwolić na spełnianie przez dziecko obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 3, poza przedszkolem albo oddziałem przedszkolnym oraz określić warunki jego spełniania, uwzględniając konieczność uzyskania przez dziecko przed rozpoczęciem spełniania obowiązku szkolnego opinii publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej.”

5) w art. 22a ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Rada pedagogiczna, spośród przedstawionych przez nauczycieli programów wychowania przedszkolnego, programów nauczania oraz podręczników, ustala, w drodze uchwały, po zasięgnięciu opinii rady rodziców odpowiednio zestaw programów wychowania przedszkolnego lub szkolny zestaw programów nauczania i szkolny zestaw podręczników, biorąc pod uwagę możliwości uczniów, a w przypadku podręcznika również:

- 1) przystosowanie dydaktyczne i językowe podręcznika do możliwości uczniów;
- 2) wysoką jakość wykonania podręcznika umożliwiającą korzystanie z niego przez kilka lat.”

6) w art. 60:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organizację szkoły lub placówki, w tym liczbę uczniów w poszczególnych oddziałach z zastrzeżeniem ust. 5,”

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Maksymalna liczba uczniów w poszczególnych oddziałach nie może być wyższa niż 20 uczniów.”

7) w art. 67 :

a) w ust.1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu;

„7) stołówki z zapleczem kuchennym.”,

b) ust 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymagania określone w ust. 1 pkt 3-5 i 7 nie muszą być spełnione w szkołach dla dorosłych.”

8) w art. 67a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań opiekuńczych, w szczególności wspierania prawidłowego rozwoju uczniów, szkoła organizuje stołówkę.”;

9) w art. 79 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przedszkola publiczne, szkoły publiczne i placówki publiczne prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego, a także wynagrodzenia pracujących tam pracowników winny być zagwarantowane i finansowane przez państwo z części oświatowej subwencji ogólnej w dochodach tych jednostek .

Art. 2

W ustawie z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr. 56, poz. 458) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 uchyla się pkt 15, 16 lit. a i b, pkt 19 i 21 lit. a;
- 2) uchyla się art. 10, 12, 13, 15, 16 i 22;

3) w art. 26:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 1 pkt 17 lit. a i c oraz pkt 18, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2011 r.,

b) uchyla się pkt 4.

Art. 3

Umowy, o których mowa w art. 5 ust. 5g ustawy zmienianej w art. 1 wygasają z mocy prawa z dniem 1 września 2010 r. a jednostki samorządu terytorialnego przejmują prowadzenie szkół i placówek przekazanych na podstawie art. 5 ust 5g ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 4

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie z dniem 1 września 2010 r.

Uzasadnienie

Celem proponowanej ustawy jest przywrócenie stanu prawnego sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2009 nr 56 poz. 4598) - w takich kwestiach, jak m.in. objęcie wszystkich pięciolatków obowiązkowym wychowaniem przedszkolnym oraz obniżenie wieku rozpoczynania obowiązku szkolnego do 6 lat.

Wnioskodawcy opowiadają się za objęciem wszystkich dzieci 5-letnich obowiązkowym wychowaniem przedszkolnym, widząc w tym podstawowe narzędzie wyrównywania szans edukacyjnych dzieci z różnych środowisk, o różnym statusie ekonomicznym i społecznym. Tak ważne ze względów społecznych przedsięwzięcie musi być jednak odpowiednio przygotowane pod względem organizacyjnym i programowym. Nie może być ono wprowadzane z dnia na dzień, w sytuacji braku miejsc w przedszkolach i niedostosowaniu ok. 5,5 tys. szkół (na 14 tys. istniejących) do przyjęcia dzieci 6-letnich. Tymczasem przyjmowanie do przedszkoli 5-latków odbywa się kosztem młodszych dzieci, dla których brakuje miejsc, jak też 6-latków, „wypychanych” do klas zerowych organizowanych w szkołach podstawowych, które w większości są niedostatecznie przygotowane do przyjęcia maluchów. Ustawa z dnia 19 marca 2009 r. nie wprowadziła przy tym do ustawy o systemie oświaty ani przepisów określających minimalne standardy wyposażenia szkół, ani też nie zawiera upoważnienia dla ministra właściwego ds. oświaty do określenia tychże standardów w drodze rozporządzenia.

Biorąc pod uwagę:

- niedostateczną liczbę placówek przedszkolnych (ich liczba w ciągu minionego 20-lecia zmniejszyła się o ok. 60 proc.),
- trudną sytuację finansową budżetu państwa w roku 2009 i najprawdopodobniej także w latach 2010 i 2011,
- brak możliwości - ze względów finansowych i technicznych - odbudowania przez samorządy sieci placówek przedszkolnych,
- brak możliwości przystosowania do potrzeb 6-latków budynków szkolnych w terminie wyznaczonym w ustawie nowelizującej

wnioskodawcy proponują więc całkowite wykreślenie z ustawy o systemie oświaty stosownych przepisów prowadzonych do niej ustawą nowelizującą z dnia 19 marca 2009 r.

Za takim rozwiązaniem przemawiają także względy natury dydaktycznej. W efekcie wejścia w życie ustawy nowelizującej i nowej podstawy programowej, w trakcie 3-letniego okresu przejściowego dzieci 5- i 6-letnie będą realizować ten sam program – dostosowany do możliwości percepcyjnych dzieci 5-letnich. W konsekwencji oznaczać to będzie edukacyjne uwstecznianie 6-latków, które od 1 września br. mają już nie być nauczane podstaw czytania i pisania.

Zdecydowanie negatywnie należy ocenić wprowadzenie zapisu umożliwiającego przekazywanie przez samorzady w drodze umowy liczących do 70 uczniów szkół i innych placówek, w tym przedszkoli i szkół specjalnych, stowarzyszeniom, fundacjom i osobom prawnym. Otwiera to drogę do „dzikiej” prywatyzacji szkolnictwa.

Jednocześnie wnioskodawcy proponują objęcie funkcjonowania przedszkoli publicznych finansowaniem z części oświatowej subwencji dla gmin. Zniesienie bariery finansowej, jaką dla wielu rodzin stanowi obecnie konieczność uiszczania tzw. opłaty stałej za uczęszczanie dziecka do przedszkola, przyczyni się do upowszechnienia wychowania przedszkolnego oraz mieć będzie pozytywny wpływ na rynek pracy, gdyż umożliwi wielu młodym matkom powrót do aktywności zawodowej. Bezpłatne przedszkola spowodują, iż wzrośnie wskaźnik uczestnictwa dzieci w wychowaniu przedszkolnym. – w przypadku Polski jeden z najniższych wśród państw Unii Europejskiej .

Wątpliwości wnioskodawców wzbudza również ograniczenie kompetencji ministra właściwego do spraw oświaty, co przejawiało się pozbawieniem go prawa podejmowania decyzji o dopuszczeniu do użytku programów wychowania przedszkolnego i programów nauczania, przy pozostawieniu jedynie kompetencji w zakresie dopuszczania podręczników do użytku szkolnego. Może to bowiem skutkować oddaniem decyzji w sprawach programowych osobom nie posiadającym wykształcenia pedagogicznego. Decyzje takie mają bowiem podejmować dyrektorzy szkół lub przedszkoli, a więc niekoniecznie osoby mające przygotowanie pedagogiczne i doświadczenie z pracy z dziećmi i młodzieżą.

Uwzględniając postulaty specjalistów – a także rodziców i uczniów, jak też przedstawicieli wielu samorządów – wnioskodawcy proponują określenie w ustawie maksymalnej dopuszczalnej liczby uczniów w oddziałach szkół publicznych. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że efektywność nauczania w klasach liczących 30 a nawet więcej uczniów jest o wiele niższa niż w klasach liczących ok. 20 uczniów. W mniej licznych klasach możliwe jest też o wiele bardziej efektywne wychowawcze oddziaływanie nauczycieli na dzieci i młodzież. Ze względów organizacyjnych proponuje się przy tym, by

określone w ustawie limity liczebności zaczęły obowiązywać z początkiem roku szkolnego 2010/2011.

Wnioskodawcy – wyciągając wnioski z dotychczasowej praktyki i biorąc pod uwagę względy zdrowotne – proponują także zobowiązać jednostki samorządu szkolnego do reaktywowania stołówek szkolnych w tych placówkach, w których dotąd one nie funkcjonują. Pozorne oszczędności finansowe, jakie przynosi zamawianie posiłków dla uczniów w firmach cateringowych, w dłuższym okresie czasu mają bowiem negatywne skutki dla ogólnego stanu zdrowia uczniów z racji – co wykazuje szereg kontroli przeprowadzanych na zlecenie wojewodów – wadliwej, niedostosowanej do potrzeb rozwojowych uczniów, diety.

W projekcie proponuje się również zmianę definicji niepełnosprawności sprzężonej, przyjmując, że ze sprzężeniem mamy do czynienia wtedy, gdy występuje – stwierdzona orzeczeniem - więcej niż jedna niepełnosprawność, niezależnie od jej charakteru. Zmiana wprowadzona ustawą nowelizującą, polegająca na określeniu wąskiego katalogu rodzajów niepełnosprawności, z których jednoczesne wystąpienie dwóch stanowi sprzężenie, nie uwzględnia bowiem całej złożoności przypadków i sytuacji, z którymi spotykają się zespoły orzekające o potrzebie kształcenia specjalnego. I wbrew stanowisku Ministerstwa Edukacji Narodowej, nie odpowiada potrzebom edukacyjnym dzieci niepełnosprawnych ze względu na potrzebę stosowania specjalnej organizacji nauki i odrębnych metod pracy dydaktycznej. Przykładowo – słabowidzący uczeń cierpiący na schizofrenię nie jest już traktowany jako osoba o niepełnosprawności sprzężonej. Analiza stanowiska MEN prezentowanego w trakcie prac legislacyjnych nad ustawą z 19 marca 2009 r. pozwala przy tym na stwierdzenie, że celem wprowadzenia zawężonej definicji niepełnosprawności sprzężonej było dążenie do zmniejszenia wydatków państwa na subwencję oświatową a nie dobro uczniów niepełnosprawnych.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. W zakresie wskazania podmiotów, na które oddziałuje projekt ustawy:

Projektowana ustawa dotyczy dzieci w wieku 3-5 i 6 lat, rodziców, przedszkoli, innych form wychowania przedszkolnego, szkół podstawowych, jednostek samorządu terytorialnego oraz innych osób prawnych i osób fizycznych.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Dokładne oszacowanie skutków finansowych proponowanych zmian dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego jest niemożliwe, gdyż wymagałoby to precyzyjnego wyliczenia potrzeb finansowych dla każdej z 2,5 tysiąca gmin, jak też określenia z kilkuletnim wyprzedzeniem wysokości środków finansowych przeznaczonych na realizację wieloletniego programu „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”. Należy jednak zauważyć, że wejście w życie ustawy w proponowanym kształcie będzie miało o tyle pozytywne skutki finansowe dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, że umożliwi rozłożenie w okresie dłuższym niż 3-letni wydatków koniecznych dla odbudowy infrastruktury przedszkolnej i przystosowania szkół podstawowych dla potrzeb 6-latków.

Najpoważniejsze skutki finansowe dla budżetu państwa mieć będzie proponowane przez wnioskodawców objęcie finansowaniem z części oświatowej dla subwencji gmin funkcjonowania przedszkoli publicznych. Dokładne ich oszacowanie jest jednak bardzo trudne m.in. z uwagi na stale zmieniającą się liczbę miejsc w przedszkolach, jak i liczbę dzieci w wieku przedszkolnym. Szacunkowo można przyjąć, że w przypadku dzieci 6-letnich konieczne będzie zwiększenie subwencji o ok. 1,3 mld zł, a w przypadku 5-latków (przy założeniu objęcia wychowaniem przedszkolnym pełnego rocznika) – o kolejne 1,2 mld zł rocznie. W przypadku dzieci młodszych, tj. 3- i 4-letnich, łączny koszt proponowanych zmian nie powinien przekroczyć 1,5 mld zł.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Upowszechnianie wychowania przedszkolnego oraz zniesienie bariery finansowej, jaką dla wielu rodzin stanowi obecnie konieczność uiszczania tzw. opłaty stałej za uczęszczanie dziecka do przedszkola, mieć będzie pozytywny wpływ na rynek pracy, gdyż umożliwi wielu młodym matkom powrót do aktywności zawodowej. Ponadto, upowszechnianie wychowania przedszkolnego będzie impulsem do tworzenia nowych miejsc pracy dla nauczycieli z odpowiednim przygotowaniem zawodowym.

Określenie maksymalnej dopuszczalnej liczby uczniów w poszczególnych oddziałach w szkołach publicznych może zapobiec zwolnieniom nauczycieli, spowodowanym okresowym zmniejszaniem się liczby uczniów na poszczególnych poziomach systemu oświaty.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wprowadzona regulacja prawna będzie miała pozytywny wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw z szeroko pojętego sektora edukacyjnego, gdyż – w związku z koniecznością przywrócenia przez Ministerstwo Edukacji Narodowej wcześniej obowiązującej podstawy programowej - spowoduje odrodzenie popytu na podręczniki i pomoce dydaktyczne używane dotąd w nauczaniu dzieci 6-letnich w klasach „zero”.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny:

Przyjmuje się, że projektowana zmiana będzie miała wpływ na rozwój regionalny naszego kraju w kontekście inwestycji w rozwój zasobów ludzkich, wyrównanie szans edukacyjnych i umożliwienie dobrego startu dzieciom z rodzin uboższych.

6. Zgodność z prawem Unii Europejskiej:

Proponowany projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 3 sierpnia 2009 r.

BAS-WAL-1606/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bożena Kotkowska)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r. Nr 5, poz. 47) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedstawiony projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, ze zmianami) oraz ustawy z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 56, poz. 458). Zmiana dotyczy ponownego podwyższenia wieku dziecka, w którym jest obowiązane do odbycia rocznego przygotowania przedszkolnego (6 lat) oraz w którym zaczyna być objęte obowiązkiem szkolnym (7 lat) – poprzez uchylenie stosownych przepisów ustawy z dnia 19 marca 2009 r. nowelizujących ustawę o systemie oświaty. Ponadto projekt przewiduje m.in.: zmianę przepisów zawierających definicje pojęć ustawowych, uchylenie przepisów umożliwiających przejmowanie szkół liczących nie więcej niż 70 uczniów przez osoby fizyczne oraz osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, ustalenie maksymalnej dopuszczalnej liczby (nie wyższej niż 20) uczniów w oddziałach szkół publicznych, zapewnienie uczniom możliwości korzystania ze stołówek szkolnych, objęcie funkcjonowania przedszkoli publicznych, szkół publicznych i placówek publicznych prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego finansowaniem przez państwo z części oświatowej subwencji ogólnej w dochodach tych jednostek.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii zawartych w przepisach opiniowanego projektu.

4. Konkluzja

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory Bazy REX: dzieci, oświata, projekt ustawy, przedszkole, samorząd terytorialny, szkolnictwo, subwencje, Unia Europejska

Warszawa, 3 sierpnia 2009 r.

BAS-WAL-1607/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bożena Kotkowska) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Przedstawiony projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, ze zmianami) oraz ustawy z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 56, poz. 458). Zmiana dotyczy ponownego podwyższenia wieku dziecka, w którym jest obowiązane do odbycia rocznego przygotowania przedszkolnego (6 lat) oraz w którym zaczyna być objęte obowiązkiem szkolnym (7 lat). Ponadto projekt przewiduje m.in.: zmianę przepisów zawierających definicje pojęć ustawowych, uchylenie przepisów umożliwiających podejmowanie szkół liczących nie więcej niż 70 uczniów przez osoby fizyczne oraz osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, ustalenie maksymalnej dopuszczalnej liczby (nie wyższej niż 20) uczniów w oddziałach szkół publicznych, zapewnienie uczniom możliwości korzystania ze stołówek szkolnych, objęcie funkcjonowania przedszkoli publicznych, szkół publicznych i placówek publicznych prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego finansowaniem przez państwo z części oświatowej subwencji ogólnej w dochodach tych jednostek.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

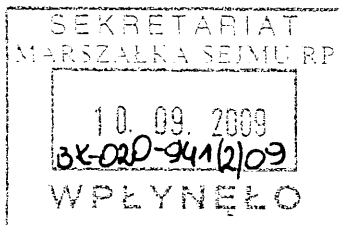
Michał Królikowski

Deskryptory Bazy REX: dzieci, oświata, projekt ustawy, przedszkole, samorząd terytorialny, szkolnictwo, subwencje, Unia Europejska

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Bożena Kotkowska

Warszawa, 9.09.2009 r.

Pan
Bronisław KOMOROWSKI
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka Stefana Niesiołowskiego z dnia 27 sierpnia 2009 r. (sygn. PS-86-P/09) w imieniu posłów-wnioskodawców poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw uprzejmie informuję, że - jak to zaznaczono m.in. w dołączonej do projektu „Ocenie skutków regulacji” – wprowadzanie finansowania wychowania przedszkolnego z części oświatowej subwencji ogólnej wymagać będzie podwyższenia tej subwencji. Pozwalam sobie przypomnieć, że zgodnie z przepisem art. 27 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o odchodach samorządu terytorialnego „wielkość części oświatowej subwencji ogólnej dla wszystkich jednostek samorządu terytorialnego ustala corocznie ustawa budżetowa”. Tym samym źródłem finansowania byłby budżet państwa.

Z poważaniem
BKotkowska

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 17 września 2009 r.

ZW/0714/90/09

SEKRETARIAT
ZASTĘPCY SZEFA KS

WPŁYNEŁO

17. 09. 2009

Szanowny Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 26 sierpnia 2009 roku, w sprawie przedłożenia opinii dotyczącej poselskiego projektu ustawy „o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw”, w załączeniu, przesyłamy opinie otrzymane z województw: zachodniopomorskiego, śląskiego, łódzkiego, lubuskiego i wielkopolskiego

Z szanowaniem i szacunkiem

/-/ Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura ZWRP

OPINIA**Województwa Zachodniopomorskiego do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego negatywnie opiniuje poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przedstawione w projekcie nowelizacji zmiany mają charakter dość radykalny, gdyż ingerują w przepisy ogólne ustawy, m.in. proponują uchylene w art. 5 ust. 5g – 5r, co powoduje naruszenie dotychczasowych kompetencji jednostek samorządów terytorialnych, które jako organy prowadzące, mogły przekazywać szkoły – w drodze umowy – osobie prawnej niebędącej j.s.t. lub osobie fizycznej, a w art. 3 zmienianej ustawy zobowiązują do ponownego przejęcia wcześniej przekazanych szkół. Zmiany proponowane w art. 22a ust. 2b cedują odpowiedzialność za użytkowane programy wychowania, nauczania oraz podręczniki, z dyrektora szkoły / placówki na radę pedagogiczną. Jest to „rozmycie” odpowiedzialności i nie służy jakości pracy szkoły.

Dodanie w projekcie w art. 60 ustępu 5 obligującego rozgęszczenie oddziałów poprzez określenie maksymalnej liczby uczniów w klasie nie wyższej niż 20 uczniów, spowoduje znaczące konsekwencje finansowe dla organów prowadzących oraz kolejną zmianę organizacji pracy szkoły, co znacznie utrudni jej zarządzanie.

Również przedstawione w uzasadnieniu do projektu ustawy wyjaśnienia stanowiska wnioskodawców nie uwzględniają realiów i możliwości finansowych organów prowadzących oraz globalnie skutków finansowych proponowanych działań dla budżetu państwa.

Poza tym przywrócenie stanu prawnego sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. 2009 Nr 56, poz.4598) utrudni funkcjonowanie placówek oświatowych, gdyż w przedszkolach rozpoczęto już działania edukacyjne na podstawie wytycznych zgodnych z ustawą z dnia 19 marca 2009 r., a powrót do starych podstaw programowych spowoduje dezorganizację pracy nauczycieli i zwiększy nakłady finansowe przedsiębiorstw z szeroko pojętego sektora edukacyjnego oraz wydatki pojedynczych budżetów domowych na podręczniki i pomoce dydaktyczne do nauczania w klasach „zerowych”.

Pozostałe zapisy mają charakter „kosmetyczny” i nie stanowią istoty zmian.

Katowice, dn. 10.09.2009 r.

Pismo dotyczące

Ustawy z dnia 2009 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianach niektórych ustaw proponowanej przez wnioskodawców reprezentowanych przez panią poseł Bożenę Kotkowską.

Po przeanalizowaniu treści ustawy chciałabym się odnieść do proponowanych zmian zawartych w ustawie, a także do wprowadzanej obecnie reformy oświaty.

W moim piśmie przedstawiłam pozytywne działania wprowadzanej obecnie reformy oświatowej, a także odnoszę się do postulatów zmian proponowanych przez wnioskodawców reprezentowanych przez Panią Poseł Bożenę Kotkowską.

Moje przemyślenia i sugestie są wynikiem kilkunastoletniej pracy zawodowej w placówce przedszkolnej zarówno na stanowisku nauczyciela, jak i dyrektora.

Na korzyść już rozpoczętej reformy przemawiają takie działania jak:

- obniżenie obowiązkowego wieku szkolnego do sześciu lat, co jest zgodne ze standardami europejskimi;
- objęcie obowiązkiem przedszkolnym dzieci 5-letnich, co daje szansę młodszym dzieciom na rozpoczęcie edukacji przedszkolnej i uspokoi liczną grupę rodziców poszukujących na wiosnę wolnych miejsc w placówkach przedszkolnych;
- dofinansowanie szkół w zakresie zakupu wyposażenia dydaktycznego.

Warunkiem udanej reformy oświatowej jest, aby Rząd wywiązał się ze swoich obietnic, wyłożył odpowiednią kwotę pieniężną na przygotowanie zaplecza w postaci wyposażonych sal, świetlic i placów zabaw dla dzieci 6-letnich.

Pozytywnym argumentem przemawiającym za realizacją reformy jest fakt, że nauczyciele nauczania zintegrowanego posiadają odpowiednie kwalifikacje do pracy z dzieckiem w tym wieku, a rozbudowana sieć Ośrodków Doskonalenia Nauczycieli na terenie kraju przyczyni się do poszerzenia wiedzy i umiejętności pracy dydaktycznej. Jestem pewna, że Ośrodki te nie pozostawią nauczycieli samym sobie i zaproponują duży wachlarz form szkoleń, warsztatów, seminariów i konferencji mających na celu przypomnienie metod aktywizujących stosowanych w pracy z dziećmi 6-letnimi.

Są to argumenty, które przemawiają za kontynuowaniem reformy.

Po zapoznaniu się z treścią ustawy proponowanej przez wnioskodawców, stwierdzam, iż niektóre jej punkty można by zrealizować w kolejnych latach reformy, są to między innymi takie postulaty jak:

- objęcie funkcjonowania przedszkoli publicznych finansowaniem z części oświatowej subwencji dla gmin co zniosłoby uiszczanie opłat ryczałtowych oraz za dodatkowe godziny przez rodziców. Skutkiem takiego posunięcia byłaby większa dostępność przedszkoli dla szerszej i biedniejszej grupy społeczeństwa (wyrównywanie szans na dobry start w szkole). Matki tych dzieci mogłyby podjąć pracę zarobkową, miałyby czas na szukanie pracy,
- kolejnym dobrym pomysłem jest zostawienie dopuszczania programów wychowania przedszkolnego do użytku w kompetencji ministra.

Placówki przedszkolne i szkoły na początku roku szkolnego, podczas narad rozpoczynających rok szkolny wybierają program z listy zatwierdzonej przez Ministra Edukacji Narodowej. Nauczyciele zapoznają się z tymi programami, określają czy nadają się one do grup wiekowych, konsultują decyzję z przedstawicielami Rad Rodziców.

Są to osoby jak najbardziej kompetentne i nie ma możliwości, aby programy nauczania zostały zatwierdzone przez dyrektora nie mającego przygotowania pedagogicznego, bo jeśli wystąpi taka sytuacja w placówce to jest zatrudniany dyrektor do spraw dydaktycznych posiadający wykształcenie pedagogiczne i odpowiadający za nadzór pedagogiczny.

Zgadzam się również z postulatem wnioskodawców u ustalenie górnej granicy liczby uczniów w klasie do 20 osób, co podniesie efektywność oddziaływań wychowawczych.

Dobrym pomysłem jest także reaktywowanie stołówek szkolnych w tych placówkach, w których zostały zlikwidowane bądź w ogóle nie funkcjonowały. Postulowałabym również za nie przedłużaniem umów z firmami cateringowymi, które zaopatrują przedszkola i szkoły w posiłki.

Jestem również za zmianą definicji niepełnosprawności sprzężonej, przyjmując, że „ze sprzężeniem mamy do czynienia wtedy, gdy występuje stwierdzona orzeczeniem – więcej niż jedna niepełnosprawność, niezależnie od jej charakteru” (tekst zaczerpnięty z uzasadnienia).

Nie zgadzam się z twierdzeniem wnioskodawców, iż przez obecnie wprowadzoną reformę oświatową traci sektor edukacyjny – nie jest to zgodne z prawdą, bo wydawnictwa pedagogiczne dostosowały swoją ofertę do wymagań reformy i przygotowały szeroką gamę tzw. „kart pracy” dla dzieci 6-letnich w przedszkolu oraz dzieci młodszych.

Na pewno nie straciły rzeszy małych „klientów”. Zmieniła się tylko nazwa książek dla 6-ciolatków oraz ich zawartość z zakresu wiadomości zgodnie z nową podstawą programową.

Jak przytoczyłam powyżej kilka postulatów wnioskodawców można wprowadzić w życie w kolejnych latach reformy oświatowej.

Nie wiem, dlaczego dopiero teraz wnioskodawcy wystąpili z tymi propozycjami, a nie przed wprowadzeniem reformy. Zresztą postulaty proponowane przez wnioskodawców między innymi zniesienie opłat za godziny, mniejsza ilość dzieci w grupach były proponowane już kilka lat temu przez środowisko nauczycielskie reprezentowane przez związki zawodowe, niestety nie spotkały się one z akceptacją wśród ekipy rządzącej.

Reasumując, wnioski wysuwane przez posłów reprezentowanych przez panią Bożenę Kotkowską to żadne nowości. Posłowie spóźnili się o kilka lat z tymi propozycjami.

Korzystając z możliwości wypowiedzi postulowałabym za obowiązkowym dofinansowaniem budowy piaskownic na placach zabaw dla dzieci 6-letnich. Z własnej praktyki wiem, że dzieci 6-letnie bardzo chętnie korzystają z nich, przebywając na placu zabaw.

Reforma oświatowa jest już realizowana. Mam nadzieję, że Rząd zrobi wszystko, aby była ona przeprowadzona sprawnie i rzetelnie.

A naczelnym celem tych zmian w oświacie nie będą nieprzemyślane decyzje świadczące o braku wiedzy na temat rozwoju dziecka sześciolatniego.

Wierzę, że małemu dziecku zapewni się komfort psychiczny i fizyczny do wszechstronnego wzrastania w środowisku wspomaganym

przez wykwalifikowaną kadrę pedagogiczną, rówieśników oraz bogatą bazę dydaktyczną.

Z wyrazami szacunku

mgr Grażyna Ryba

nauczyciel-konsultant

Od: Lucyna [lekkert@silesia-region.pl]
Wysłano: 11 września 2009 09:55
Do: biuro@zwrp.pl
Temat: uwagi do projektu zmiany uosoś

Szanowny Panie Dyrektorze

w załączeniu przesyłam uwagi do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie innych ustaw.

Proponuje się:

1. pozostawić zapisy dotyczące możliwości przekazywania przez samorządy w drodze umowy liczących do 70 uczniów szkół i innych placówek, w tym przedszkoli i szkół specjalnych. Możliwość taką stworzył dopiero zapis noweli ustawy z dnia 19 marca 2009 roku, trudno zatem mówić o dzikiej prywatyzacji(brak na dzień dzisiejszych doświadczeń pozytywnych jak i negatywnych)

Zatem wykreślić pkt2 1 art. 1 noweli mówiący o uchyleniu ust 5g-5r

2. Ustalenie maksymalnej liczby uczniów w oddziale nie wyższej niż 20 spowoduje wzrost kosztów. Pozostawienie tego zapisu pod warunkiem zmiany w naliczaniu części oświatowej subwencji ogólnej

3. Proponuje się również pozostawienie w obecnym brzmieniu art. 67a tzn."szkoła może zorganizować stołówkę." decyzję podejmie organ prowadzący wraz z dyrektorem szkoły po uwzględnieniu warunków oraz posiadanych środków

4. uchylić art 2 i 3 ustawy zmieniającej.

Reforma dot. wychowania przedszkolnego, edukacji przedszkolnej rozpoczęta i opowiadam się za jej kontynuacją.

Poproszono nauczyciela konsultanta zatrudnionego w Regionalnym Ośrodku Edukacyjno- Metodycznym "Metis" jako "praktyka" o uwagi do proponowanych zmian (przesłano w dniu 10 września).

Pragnę zauważyć, że ciągłe zmiany przepisów naruszają regułę stabilności prawa.

z poważaniem

Lucyna Ekkert dyrektor Wydziału Edukacji i Nauki U. M. Woj. Śl. ,wiceprzewodnicząca Komisji ds. Nauki, Edukacji i Sportu

Łódź, dnia 9 września 2009 r.

Opinia dot. poselskiego projektu zmiany ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw przedstawiona Marszałkowi Sejmu RP w dniu 24 lipca 2009 r.

Odnosząc się do celu proponowanej ustawy czyli przywrócenie stanu prawnego sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty... (Dz. U. z 2009 r. Nr 56, poz. 4598) w kwestii objęcia wszystkich pięcioletków obowiązkowym wychowaniem przedszkolnym oraz obniżenie wieku rozpoczynania obowiązku szkolnego od 6 lat należy stwierdzić, iż ww. zmiana ustawy była poprzedzona konsultacjami społecznymi i to właśnie rodzice oraz środowiska oświatowe opowiedziały się za wprowadzeniem okresu przejściowego.

Również to rodzice postulowali o wprowadzenie do ustawy możliwości przejmowania przez fundacje i stowarzyszenia do prowadzenia małych szkół - bez konieczności ich likwidacji.

Zasadnym wydają się natomiast zapisy projektu dotyczące zwiększenia subwencji oświatowej dla gmin w części dotyczącej prowadzenia przedszkoli i reaktywowania stołówek szkolnych oraz wprowadzenia precyzyjnej definicji niepełnosprawności sprzężonej. Należy jednak zaznaczyć, że przedstawiony projekt nie określa skutków finansowych dla budżetu państwa – co jest niezwykle istotne.

Pan

Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

Odnosząc się do przesłanego projektu o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty i niektórych innych ustaw, informuję że;

1. Popieramy wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 7 września 1991 r o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz.2572, z późn.zm.) **w art. 3, 5, 14,16, 22a, 79**

Zastrzeżenia natomiast budzą zmiany:

- art. 60 ust.1 pkt.4 oraz dodanie pkt.5 o treści: „maksymalna liczba uczniów

w poszczególnych oddziałach nie może być wyższa niż 20 uczniów” – takie ograniczenie może powodować wiele komplikacji, szczególnie w przypadku naboru do szkół zawodowych, ponieważ nie zawsze można dokonać naboru na określoną liczbę oddziałów ograniczenie do liczby 20 uczniów może powodować że część uczniów musiałaby odpaść przy rekrutacji. Większa liczba uczniów na zajęciach dydaktycznych nie stanowi większego problemu, natomiast zajęcia praktyczne realizowane są i tak w podziale na grupy. Są to ponadto szkoły bardzo drogie, trudno jest też o specjalistyczną kadre.

Niewątpliwie zmiana jest potrzebna w przypadku szkół podstawowych szczególnie w nauczaniu początkowym.

- art. 67 dodanie pkt. 7 w brzmieniu „ stołówki z zapleczem kuchennym” oraz zmiana brzmienia art.67a ust.1 .

Reaktywowanie stołówek szkolnych to nie tylko dodatkowe koszty z tytułu ich prowadzenia ale również adaptacja, odpowiednie przygotowanie i wyposażenie pomieszczeń (związane z tym duże koszty). Wiele jednostek w ostatnim okresie dokonało przebudowy i zmian przeznaczenia pomieszczeń zaplecza kuchennego.

Proponujemy pozostawienie bez zmian treści art. 60, 67 i 67a.

2. Nie wnosimy zastrzeżeń w stosunku do zmian art.2 w/w projektu.

Zielona Góra, wrzesień 2009r.

Dotyczy: opinii projektu o zmianie ustawy o systemie oświaty

Opinia w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty:

Przedmiot projektu:

Art. 1.

1) w art.3

a) pkt 13

Zestawy celów i treści nauczania oraz umiejętności i zadania wychowawcze zawarte w podstawie programowej stanowią spójną całość i umożliwiają ustalenie kryteriów ocen w szkole i wymagań w zakresie egzaminów zewnętrznych.

b) uchylene pkt. 13a

Przestaje rozdzielać szkolnictwo zawodowe od ogólnokształcącego.

c) pkt 18

Precyzuje pojęcia niepełnosprawności sprzężonych.

2) w art. 5 uchyla się ust. 5g-5r

Możliwe jest samodzielne podejmowanie decyzji w zakresie warunków przekazania w drodze umowy Stowarzyszeniu, osobie prawnej niebędącej jednostką samorządu terytorialnego.

3) w art. 14a:

a) ust. 6

Kładzie się większy nacisk na kwalifikacje pedagogiczne nauczycieli.

b) uchyla się ust. 6a

4) w art. 16 ust. 7a

Był wcześniej uchylony – precyzowałby postępowanie rodziców i narzucał im obowiązek uzyskania opinii publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej.

5) w art. 22a ust. 2b

Podkreśla i wzmacnia rolę rady rodziców w kwestii opiniowania zestawu programów wychowania i zestawu podręczników w szkole, co sprzyja demokratyzacji życia szkolnego.

6) w art. 60:

a) w ust.1 pkt 4

Statut powinien zawierać opis organizacji szkoły wraz z liczbą maksymalną uczniów w oddziałach, co sprzyja aktualizacji i kontroli wewnętrznej nad statutem.

b) dodaje się ust. 5

Zapis ułatwia organizację pracy szkoły i ustala wyraźne kryteria, co do liczby uczniów.

7) w art. 67:

a) ust. 1 pkt 7

Szkoła publiczna powinna zapewniać możliwość korzystania uczniom z posiłków, zgodnie z zasadami higieny, także ze stołówki z zapleczem kuchennym.

b) ust.2

Następny jest logicznym zapisem z uwagi na fakt, iż w szkołach dla dorosłych te elementy szkoły wydają się być zbędne.

8) w art. 67a ust. 1

Logicznie wynika z wcześniejszych zmian.

9) w art. 79 ust. 4

Widać wyraźne gwarancje państwa w zakresie wynagrodzeń pracowników szkoły.

Proponowane brzmienie i zmiany - opinia pozytywna.

Art. 2

1) w art.1 pkt 15,16 lit. a i b, pkt 19 i 21 lit. a

2) art. 10,12,13,15,16 i 22

3) art. 26

a) pkt 3

b) pkt 4

Zmiany są logiczną konsekwencją wynikającą ze zmian związanych z reformą programową i podstawą programową.

Proponowane brzmienie i zmiany – opinia pozytywna.

Art. 3

Proponowane brzmienie – opinia pozytywna.

Art. 4

Realizacja tego art.1 p. 6 wymaga zwiększenia budżetowego, a więc wymaga szczegółowej diagnozy i zaplanowania budżetu na to zadanie w latach późniejszych.

Proponowane brzmienie – opinia pozytywna.

Powyższe zmiany prawa oświatowego służą poprawie zasad i jakości funkcjonowania polskiej oświaty. Mieszczą się one w trendzie reform programowych wprowadzanych przez MEN. Nowe zapisy wyraźnie stanowią spójność w Projekcie Ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw i ułatwiają realizację zadań przez Jednostki Samorządów Terytorialnych. Służą demokratyzacji życia szkolnego. Departament Edukacji i Nauki opiniuje pozytywnie proponowane zmiany.